

نامه‌ای که نمی‌گذارند بخوانی!

حتما که نباید دست و پای آدم را بگیرند و چشمانش را ببندند تا نتواند مهم‌ترین کارها را بکند؛ کافی است او را به کارهای بی‌خود و بی‌اهمیت سرگرم کنند تا سراغ کارهای مهم نرود. مثلا اگر مظلومی از درد ظلم ناله می‌کند، برای این که نگذارند تو به او کمک کنی، کافی است که به قلدری بگویند کمی آن طرف‌تر عربده‌کشی کند تا همه حواس‌ها پرت شود و کسی صدای مظلوم را نشنود!

حالا یک اتفاق نادر افتاده است. نامه‌ای نوشته شده از سوی امام برای امت، یا از سوی فرمانده برای سربازان. البته امتی که هنوز بالقوه امت است و سربازانی که هنوز به سپاه اسلام نپیوسته‌اند! کافی است که به این نامه سراسر عشق امام توجه کنند و توصیه‌های مهربانانه‌اش را بها دهند.

اما فکر می‌کنی که عربده‌کش‌های عالم اجازه می‌دهند؟ نه! پس این وظیفه من و توست که از راه‌های ناشناخته بکوشیم برای رسیدن این نامه به مخاطبینی که هنوز آگاهی درستی ندارند از آن.